

Europees Verdrag, op 19 december 1954 te Parijs gesloten, betreffende de internationale classificatie van octrooien

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

No. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 31 oktober 1955.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 30 november 1955.

's-Gravenhage, 20 oktober 1955.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, eerste lid, der Grondwet, alsmede naar artikel 24, leden 1 en 2, van het Statuut voor het Koninkrijk, heb ik de eer, mede namens mijn ambtgenoot zonder Portefeuille, mr. J. M. A. H. Luns, U Hoogedelgestrengte hiernevens over te leggen de Engelse en de Franse tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands van het op 19 december 1954 te Parijs gesloten Europees Verdrag betreffende de internationale classificatie van octrooien (*Trb.* 1955, 71)¹⁾, benevens de Engelse en de Franse tekst van de Bijlage bij dit verdrag¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrengte aan te treffen een toelichtende nota bij genoemd verdrag.

Dit verdrag zal, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, gelden voor het gehele Koninkrijk.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 31 oktober 1955 over te leggen aan de vertegenwoordigende lichamen van Suriname en van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

Toelichtende nota

In 1949 heeft de Raad van Europa zijn aandacht gericht op de unificatie van het octrooirecht in West-Europa. Dit leidde in 1950 tot de instelling van een commissie van octrooioeskundigen uit alle landen van die raad, welke commissie tot taak kreeg dit onderwerp te bestuderen en voorstellen te doen, die tot eenheid op het gebied van het octrooirecht zouden kunnen leiden.

Na een ontwerp-overeenkomst betreffende de unificatie van de formaliteiten voor het indienen van octrooiaanvragen heeft de commissie een ontwerp-overeenkomst opgesteld, die ertoe strekt eenheid te brengen in de bestaande nationale systemen voor classificatie van octrooischriften. Evenals het eerste is ook dit tweede ontwerp overgenomen door de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa en goedgekeurd door zijn Comité van Ministers.

Aan het ontwerp ligt het navolgende ten grondslag. De meeste landen, die eigen octrooien verlenen, geven van elk octrooi een gedrukt octrooischrift uit, waarin de uitvinding is omschreven. Kennisneming van deze octrooischriften is uitermate geschikt om zich op de hoogte te stellen van de laatste stand van de ontwikkeling der techniek. Vandaar dat de octrooiverlenende instanties der Westeuropese landen, waaronder Nederland, zich ten behoeve van het nieuwheidsonderzoek van hun octrooiaanvragen, alsmede ten behoeve van de raadpleging door het publiek, hebben verzekerd van de octrooischriften van de voornaamste landen der wereld. Door regelmatige uit-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan

de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

wisseling wordt wederzijds dit waardevolle technische documentatiemateriaal aangevuld en op peil gehouden.

De raadpleging van de collectie octrooischriften, die inmiddels reeds vele miljoenen exemplaren omvat, is uiteraard niet wel mogelijk zonder een sleutel. De octrooiverlenende instanties der bedoelde landen hebben zich deze verschaft door ieder voor zich een systeem van classificatie der techniek te ontwikkelen, waarin de ontvangen buitenlandse octrooischriften, alsmede de uitgegeven eigen octrooischriften worden ingedeeld; op deze laatste wordt de classificatie (indeling) gedrukt.

De ontwikkelde nationale classificatiesystemen verschillen echter onderling aanzienlijk in schema en uitwerking. Het gevolg is, dat een land niet kan profiteren van de vermelding van de classificatie op de ontvangen buitenlandse octrooischriften (deze past immers niet in het eigen classificatiesysteem), zodat tot herclassificatie (herindeling) van de individuele octrooischriften moet worden overgegaan. Bovendien is nu de toestand zo, dat de Westeuropese landen door de snelle groei van het documentatiemateriaal in kwestie voortdurend bezig zijn met de herziening en uitwerking van even zovele eigen nationale classificatiesystemen, waarin veelal dezelfde octrooischriften moeten worden ingedeeld.

Het ontworpen verdrag — waarvan de tekst, met een vertaling, inmiddels is gepubliceerd in *Trb.* 1955, 71 —, werd op 19 december 1954 te Parijs ondertekend en is, na bekrachtiging door Ierland, Noorwegen, België en Frankrijk, op 1 augustus 1955 voor die landen in werking getreden. Het verdrag beoogt in de bovenbeschreven situatie verbetering te brengen door alle deelnemende landen een zelfde classificatiesysteem voor octrooischriften te laten volgen, dat in de toekomst uiteraard voor gezamenlijke rekening zal worden bijgehouden. Overigens zijn die landen vrij daarnaast er een eigen classificatiesysteem op na te houden (artikel 1).

De hoofdlijnen van het internationale systeem, dat in hoofdzaak is opgesteld door deskundigen uit Engeland, Duitsland en Nederland en dat afgeleid is van de classificatiesystemen van laatstgenoemde twee landen, zijn in een bijlage vastgelegd. Een commissie van deskundigen is belast met de verdere uitwerking (onderverdeling), waarvan de voltooiing overigens nog wel enige jaren zal vragen. Elke verdere door de commissie goedgekeurde uitwerking zal zes maanden daarna van kracht wor-

den, tenzij door minstens twee landen bezwaren worden gemaakt (artikel 2).

Artikel 3 verplicht de deelnemende landen op ieder uitgegeven octrooischrift de indeling volgens het internationale systeem te vermelden. Dit zal het voordeel medebrengen, dat men voortaan desgewenst de octrooischriften, die men uit de deelnemende landen ontvangt, niet meer zal behoeven in te delen in een eigen systeem, maar direct te bestemder plaatse in een volgens de internationale classificatie gerangschikte verzameling kan invoegen. Landen, die het vooronderzoek van octrooiaanvragen niet kennen, behoeven latere uitwerkingen van het classificatiesysteem niet te volgen, mits zij een daartoe strekkend voorbehoud maken.

De artikelen 4 tot en met 8 bevatten regelen betreffende de inwerkingtreding van het verdrag, de toetreding ertoe, de opzegging ervan en de verhouding tot het Internationale Bureau voor de bescherming van de industriële eigendom te Bern. De inhoud van deze regelen spreekt voor zich zelf.

Het verdrag zal ook gelden voor de Overzeese Rijksdelen. Destijds zijn dan ook de Landsregeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen ingevolge artikel XII van de Interimregelingen dezer Rijksdelen over het verdrag gehoord. Zij hebben verklaard daartegen geen bezwaar te hebben.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

De Minister van Overzeese Rijksdelen,
W. J. A. KERNKAMP.